

Sygn. akt III RC 5/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu, III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie :

Przewodniczący : SSR Aleksander Kościelski

Protokolant : Marcin Pawłowicz

po rozpoznaniu w dniu 23.12.2013 r. w Bolesławcu

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko małoletnim: Ł., M. i P. Z. reprezentowanym przez matkę A. Z. (1)

o obniżenie alimentów

powództwo oddala.

Sygn. akt III RC 5/13

UZASADNIENIE

Powód M. G., skierował do Sądu Rejonowego w Bolesławcu, pozew przeciwko małoletnim: P., Ł. i M. Z., reprezentowanym przez matkę A. Z. (1) o obniżenie alimentów, do kwoty łącznej po 750 zł miesięcznie. Powództwo uzasadnił brakiem dochodów i faktem odbywania kary pozbawienia wolności (k.2-4). Sprecyzował pozew, wnosząc o obniżenie alimentów do kwoty po 250 złotych na każde z dzieci (k.11), po czym ponownie zmodyfikował pozew wnosząc o obniżenie alimentów do kwoty po 300 złotych miesięcznie (k.68)

Pozwana A. Z. (1) wniosła o oddalenie powództwa (k.81v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ostatni raz, alimenty na rzecz małoletnich pozwanych zostały ustalone wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Bolesławcu, z dnia 30.10.2012 roku, w sprawie III RC 412/12, w którym zasądzono od powoda na rzecz małoletnich dzieci, podwyższone alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie, na rzecz każdego z dzieci, łącznie po 1500 złotych miesięcznie. Pozwany odbywał karę pozbawienia wolności. Nie złożył sprzeciwu od wyroku.

Dowód: protokoły i dokumenty w aktach III RC 412/12 SR w Bolesławcu.

Pozwana wraz z dziećmi: P. lat 12, Ł. lat 10 i M. lat 8 mieszkała wspólnie. Utrzymywała się z pracy jako (...) za wynagrodzeniem netto 1211 złotych. Wraz z nimi mieszkał starszy syn pozwanej, na którego otrzymywała 450 złotych alimentów. Na trójkę pozwanych dzieci otrzymywała łącznie 750 złotych miesięcznie alimentów, które wypłacał fundusz alimentacyjny. Powód nie interesował się dziećmi.

Dowód: protokoły i dokumenty w aktach III RC 412/12 SR w Bolesławcu.

W chwili obecnej powód w dalszym ciągu odbywa karę pozbawienia wolności. Jej koniec przypada na dzień 16.05.2014 roku. W zakładzie karnym powód nie posiada zatrudnienia. Poza małoletnimi pozwanymi ma jeszcze na utrzymaniu

3-letniego syna, na którego ma zasądzone alimenty po 300 złotych. Karę pozbawienia wolności odbywa za znęcenie się nad pozwaną i jej synem, a także za niealimentowanie małoletnich pozwanych.

Dowód: zeznania powoda M. G. k. 68, zaświadczenie z

zakładu karnego k. 5, kserokopia wyroku k. 36.

Pozwana A. Z. (1) w dalszym ciągu mieszka z małoletnimi dziećmi. Otrzymuje na dzieci alimenty po 500 złotych. Na starszego syna alimenty po 450 złotych. Na czwórkę dzieci otrzymuje rodzinne w łącznej kwocie 450 złotych. Pracuje na umowę zlecenie za wynagrodzeniem ok. 1250 złotych netto. Wszystkie dochody przeznacza na utrzymanie rodziny. Ponosi miesięczne koszty utrzymania: mieszkania w postaci: 570 złotych czynsz, 500 złotych gaz (mieszkanie ogrzewane gazowo, prąd ok. 120 złotych, internet z telewizją ok. 118 złotych. Spłaca 600 złotych kredytu jaki wzięła na remont mieszkania. Korzysta z pomocy MOPS polegającej na finansowaniu obiadów dzieci w szkole. Dzieci i tak jedzą kolejny obiad w domu. Pozwana uzyskała dodatek mieszkaniowy.

Dowód: zeznania pozwanej A. Z. (1) k. 81.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie nawet w części.

W świetle art. 138 k.r.o. „W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego”. Zarówno w literaturze jak i orzecznictwie sądowym przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji oraz istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Pojęcia zwiększenia lub zmniejszenia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości majątkowych i zarobkowych uprawnionego pozostają we wzajemnej zależności i wzajemnie na siebie rzutują. Wynika to faktu, że pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (por. orz. SN z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69 , OSNCP 1970, nr 2, poz. 15). Kluczowym zatem zagadnieniem dla rozstrzygnięcia o żądaniu opartym na art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego jest porównanie stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu lub obniżeniu.

Na mocy dotychczasowego wyroku ustalającego wysokość alimentów należnych od powoda małoletnim pozwany, Sąd zobowiązał powoda dołożenia na rzecz dzieci alimentów po 500 złotych. W pozostałym zakresie , obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich pozwanych obciąża ich matkę A. Z. (1), która realizuje swój obowiązek alimentacyjny z jednej strony poprzez osobiste starania w opiece i wychowaniu małoletnich, a z drugiej strony poprzez dostarczenie im niezbędnych, poza otrzymywanymi alimentami, środków utrzymania.

Od daty ostatniego rozstrzygnięcia o alimentach na rzecz małoletnich pozwanych upłynął okres niespełna roku. Zdaniem Sądu, w okresie tym, nie zmieniły się możliwości majątkowe i zarobkowe powoda, ani też nie zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby małoletnich pozwanych w zakresie: żywienia, ubrania, uczęszczania do szkół, a także kosztów związanych z ich ogólnie pojętym utrzymaniem,

Analizując możliwości zarobkowe powoda M. G. należy stwierdzić, iż nie uległy one zmianie. Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe”, rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać, przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie mogą być zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W przypadkach uzasadnianych obejmują one także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn nie zasługujących na usprawiedliwienie. Z przyczyn zawinionych przez siebie, M. G. został pozbawiony wolności., bowiem znęcał się nad pozwaną i nie alimentował dzieci. Sąd nie traci z pola widzenia faktu, iż w chwili obecnej, powód nie uzyskuje dochodów. Zdaniem Sądu, stało się to z przyczyn nie zasługujących na

usprawiedliwienie. Fakt pozbawienia wolności powoda nie może skutkować pogorszeniem sytuacji jego małoletnich dzieci.

Jednocześnie należy podkreślić, o czym była mowa wyżej, że obowiązek alimentacyjny obciąża także matkę małoletnich pozwanych. Wskazać należy, że to na A. Z. (1), w związku ze sprawowaną pieczę, spoczywa największy trud związany z wychowaniem małoletnich Ł., M. i P. Z. A. Z. (2) swój obowiązek alimentacyjny z jednej strony realizuje w sposób o jakim mowa wyżej, z drugiej strony wykładając niezbędne środki finansowe do utrzymania dzieci.

W świetle powyższego sąd oddalił powództwo w całości